

strów skład Komitetu Obrony Państwa przez powołanie innych jeszcze osób.

Generalny Inspektor Sił Zbrojnych jest z urzędu głównym referentem spraw rozpatrywanych przez Komitet Obrony Państwa i wydaje zarządzenia co do prowadzenia aktów Komitetu.

Art. 4. Posiedzenia Komitetu Obrony Państwa zwołuje Prezydent Rzeczypospolitej według własnego uznania albo na wniosek Prezesa Rady Ministrów, Ministra Spraw Wojskowych lub Generalnego Inspektora Sił Zbrojnych.

Art. 5. Komitet Obrony Państwa nie może powziąć uchwały bez wysłuchania opinii Generalnego Inspektora Sił Zbrojnych.

Jeżeli minister, wchodzący w skład Komitetu Obrony Państwa, nie zgłosi sprzeciwu, uchwała Komitetu Obrony Państwa ma dla niego moc obowiązującą. Sprzeciw rozstrzyga Rada Ministrów.

Art. 6. Regulamin obrad Komitetu Obrony Państwa uchwała Komitet i zatwierdzi Prezydent Rzeczypospolitej.

Art. 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Spraw Wojskowych.

Art. 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister i Kierownik Ministerstwa Wyznań

Religijnych i Oświecenia Publicznego: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Slawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Rolnictwa

i Dóbr Państwowych: *Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniawicz*

634.

KONWENCJA PROWIZORYCZNA

między Polską a Holandją, dotycząca żeglugi powietrznej, podpisana w Hadze, dn. 4 listopada 1925 r.

Przebieg

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

MY, **IGNACY MOŚCICKI,**

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej,

wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tem wiedzieć należy, wiadomem czynimy:

Dnia czwartego listopada tysiąc dziewięćset dwudziestego piątego roku podpisana została w Hadze pomiędzy Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Holenderskiego Konwencja Prowizoryczna, dotycząca żeglugi powietrznej, o następującem brzmieniu dosłownem:

KONWENCJA PROWIZORYCZNA

między

Polską a Holandją, dotycząca żeglugi powietrznej podpisana w Hadze, dn. 4 listopada 1925 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej i Jej Królewska Mość Królowa Niderlandów,

Ożywieni pragnieniem uregulowania żeglugi powietrznej pomiędzy Polską a Niderlandami, postanowili zawrzeć w tym celu Konwencję prowizoryczną i wyznaczyli jako swych pełnomocników:

AU NOM DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE,

NOUS, **IGNACY MOŚCICKI,**

Président de la République de Pologne,

à tous ceux qui ces présentes Lettres verront, Salut.

Une Convention Provisoire relative à la navigation aérienne ayant été signée entre le Gouvernement de la République de Pologne et le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas à La Haye le quatre novembre mil neuf cent vingt cinq, Convention dont la teneur suit:

CONVENTION PROVISOIRE

entre

la Pologne et les Pays-Bas relative à la navigation aérienne, signée à la Haye, le 4 novembre 1925.

Le Président de la République de Pologne et Sa Majesté la Reine des Pays-Bas,

Également animés du désir de régler la navigation aérienne entre la Pologne et les Pays-Bas, ont résolu de conclure à cet effet une convention provisoire et ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej:
J. E. Pana S. Kozmiński go, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Polski przy Jej Królewskiej Mości Królowej Niderlandów i J. Kr. Mości Królowa Niderlandów:
J. E. Jonkheer H. A. van Karnebeek, Szwego Ministra Spraw Zagranicznych, którzy należycie upelnomocnieni zgodzili się na następujące postanowienia:

Artykuł pierwszy.

Każde z Układających się Państw udzieli prawa w czasie pokoju statkom powietrznym należycie zarejestrowanym w drugim układającym się Państwie, swobodnego nieszkodliwego przelotu nad swoim terytorjum, z zastrzeżeniem zastosowania warunków ustalonych w niniejszej Konwencji.

Użyte w niniejszej Konwencji wyrazy „terytorjum Układających się Państw” rozumieć należy jako obejmujące i wody terytorjalne, wyraz „statek powietrzny” oznaczać będzie wyłącznie statki prywatne.

Artykuł 2.

Aż do nowego zarządzenia wolno będzie przelatywać przez granice obydwóch Państw Układających się w dowolnym punkcie.

Artykuł 3.

Każde z Układających się Państw będzie miało prawo zabronić przelatywania nad pewnymi strefami swego terytorjum, z zastrzeżeniem, że pod tym względem nie będzie czyniona żadna różnica między statkami powietrznymi obydwóch Państw.

Prócz tego, w razie okoliczności wyjątkowych, każde Państwo będzie miało prawo ograniczenia lub zakazu przelotu nad swoim terytorjum lub nad częściami swego terytorjum. W tym wypadku zastrzeżenie wyżej wymienione nie będzie stosowane.

Zakazy i ograniczenia wydane na zasadzie tego artykułu, winny być podawane do wiadomości drugiego Układającego się Państwa.

Artykuł 4.

Każdy statek powietrzny, wkraczający w strefę zakazaną, winien dać natychmiast sygnał alarmowy przewidziany w regulaminie Państwa, nad którym przelatuje, i wylądować niezwłocznie na jednym z lotnisk lądowych lub wodnych tego Państwa, poza strefą zakazaną.

Artykuł 5.

Lotniska dostępne do użytku publicznego, otwarte będą dla statków obydwóch Państw.

Po wlocie do jednego z Umawiających się Krajów i przed wylotem z niego pierwsze lądowanie, względnie ostatni odlot, mogą się odbywać wyłącznie na jednym lub z jednego z lotnisk, dostępnych do użytku publicznego, gdzie będą mogły być załatwione formalności celne; wszelkie lądowanie między granicą a lotniskiem jest zakazane. W wypadkach wyjątkowych, za pozwoleniem władzy kompetentnej, będzie dozwolone pierwsze lądowanie lub ostatni odlot na innym terenie lub z innego terenu, na których formalności celne będą mogły być załatwione, z zastrzeżeniem, że lądowanie między granicą Państwa i terenem wyżej wskazanym jest również zakazane.

Le Président de la République de Pologne:
 Son Excellence Monsieur **S. Kozmiński**, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de la République de Pologne près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, et
 Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:
 Son Excellence **Jonkheer H. A. van Karnebeek**, Son Ministre des Affaires Etrangères; Lesquels, dûment autorisés, sont convenus des articles suivants:

Article premier.

Chacun des Etats Contractants accordera en temps de paix aux aéronefs, dûment enregistrés dans l'autre Etat Contractant, la liberté de passage inoffensif au-dessus de son territoire, pourvu que les conditions établies dans la présente Convention soient observées.

Au sens de cette Convention le „territoire des Etats Contractants” sera entendu comme comprenant les eaux territoriales; le mot „aéronef” ne désignera que les aéronefs privés.

Article 2.

Jusqu'à nouvel ordre il sera permis de survoler les frontières des deux Etats Contractants à n'importe quel point.

Article 3.

Chacun des Etats Contractants aura le droit d'interdire le survol de certaines zones de son territoire, sous réserve qu'il ne sera fait aucune distinction à cet égard entre les aéronefs des deux Etats.

En outre, chaque Etat aura le droit en cas de circonstances exceptionnelles de restreindre ou d'interdire le survol de son territoire ou de parties de son territoire. Dans ce cas la réserve mentionnée ci-dessus ne sera pas applicable.

Les interdictions et restrictions de cet article devront être notifiées à l'autre Etat Contractant.

Article 4.

Chaque aéronef s'engageant au-dessus d'une zone interdite devra donner le signal de détresse, prescrit par l'Etat survolé et atterrira immédiatement sur l'un des aérodromes ou hydroaérodromes de cet Etat et en dehors de la zone interdite.

Article 5.

Les aérodromes et hydroaérodromes, ouverts à l'usage public, seront ouverts aux aéronefs des deux Etats.

Après l'entrée dans et avant la sortie de l'un des deux pays le premier atterrissage et le dernier départ ne devront avoir lieu que sur ou de l'un des aérodromes ou hydroaérodromes ouverts à l'usage public, où les formalités douanières pourront être remplies, tout atterrissage entre la frontière et l'aérodrome ou l'hydroaérodrome étant interdit.

Dans des cas exceptionnels et avec la permission de l'autorité compétente, il sera permis d'effectuer le premier atterrissage et le dernier départ sur un autre terrain ou d'un autre terrain, où les formalités douanières pourront être remplies, l'atterrissage entre la frontière et le terrain susvisé étant également interdit.

Każde z Układających się Państw zakomunikuje drugiemu Państwu listę lotnisk otwartych do użytku publicznego przed wejściem w życie niniejszej Konwencji; w liście wskazane będą oprócz tego lotniska, w których będą mogły być załatwione formalności celne. Wszelkie zmiany tej listy lub ograniczenia, chociażby czasowe, w użytkowaniu lotnisk wymienionych, będą podawane niezwłocznie do wiadomości drugiego Układającego się Państwa.

Artykuł 6.

Statki powietrzne posiadać winny znaki widoczne, pozwalające stwierdzić ich tożsamość podczas lotu.

Statki powietrzne winny być zaopatrzone w świadectwa i dokumenty, przepisane dla żeglugi powietrznej w ich kraju. Załoga statku powietrznego t. j. wszystkie osoby znajdujące się na statku, z wyjątkiem podróźnych, o ile spełniają na statku funkcje, do wykonywania których wymagane jest w ich kraju specjalne upoważnienie, będą musiały być zaopatrzone w świadectwa, przepisane dla żeglugi powietrznej ich kraju; inni członkowie załogi będą musieli być zaopatrzeni w świadectwa na zasadzie których będzie można stwierdzić czynności przez nich wykonywane na statku powietrznym, ich fach, ich tożsamość i ich przynależność państwową.

Dokumenty wydane lub uznane za prawomocne dla statków i ich załogi przez jedno z Układających się Państw, będą posiadały w drugim Państwie taką samą prawomocność, jak odpowiednie dokumenty wydane lub uznane za prawomocne przez to ostatnie Państwo.

Każde z Układających się Państw zastrzega sobie prawo nieuznawania za prawomocne dla żeglugi powietrznej w granicach swego terytorjum, świadectw uzdolnienia, przyznanych jego obywatelom przez drugie Układające się Państwo.

Artykuł 7.

W braku przepisów specjalnych, i oprócz przepisów art. 6 osoby, składające załogę, i pasażerowie będą musieli być zaopatrzeni w dokumenty, wymagane przez regulaminy ogólne, dotyczące ruchu między obydwojema Państwami.

Artykuł 8.

Ustawiania jakiegokolwiek aparatu radjo-technicznego zabrania się na statku powietrznym, bez specjalnego upoważnienia wydanego przez Państwo, którego przynależność posiada statek. Używanie takich aparatów w granicach terytorjum każdego z Układających się Państw, winno się odbywać według wydanych w tym celu przepisów przez kompetentne władze odnośnego Państwa. Ponadto aparaty powyższe mogą być używane jedynie przez członków załogi, mających specjalne upoważnienie, wydane w tym celu przez rząd ich kraju.

Oba Układające się Państwa zastrzegają sobie ze względu na bezpieczeństwo zawarcie specjalnych układów dotyczących obowiązkowego ustawiania na statkach powietrznych aparatów radjotechnicznych.

Artykuł 9.

Zabrania się statkom powietrznym, załodze jako też pasażerom przewozić, jako ładunku lub w inny sposób, broni, amunicji, gazów trujących i materiałów

Chacun des États Contractants communiquera à l'autre une liste des aérodromes ou hydroaérodromes, ouverts à l'usage public, avant la mise en vigueur de cette Convention. Cette liste désignera en plus des endroits, où les formalités douanières pourront être effectuées.

Toute modification de cette liste et toute restriction, même temporaire, dans l'usage des aérodromes et des hydroaérodromes indiqués seront notifiées immédiatement à l'autre État Contractant.

Article 6.

Les aéronefs devront porter des marques distinctives apparentes, permettant de les identifier en plein vol.

Les aéronefs devront être pourvus des certificats et des documents prescrits pour la circulation aérienne dans leur pays.

Autant qu'elles remplissent dans l'aéronef des fonctions pour lesquelles une licence spéciale est exigée dans leur pays, les personnes composant l'équipage — c. - à - d. toutes les personnes se trouvant à bord de l'aéronef à l'exception des passagers — devront être munies des certificats prescrits pour la circulation aérienne dans leurs pays; les autres membres de l'équipage devront être pourvus de documents, d'où apparaîtra leur fonction à bord de l'aéronef, leur métier, leur identité et leur nationalité.

Les documents délivrés ou reconnus valables pour les aéronefs et leur équipage par l'un des deux États Contractants auront dans l'autre État la même validité que les documents correspondants délivrés ou reconnus valables par ce dernier.

Chacun des États Contractants se réserve le droit de ne pas reconnaître valables pour la circulation aérienne dans les limites de son territoire les brevets d'aptitude, conférés à ses ressortissants par l'autre État Contractant.

Article 7.

Faute de prescriptions spéciales et sauf les prescriptions de l'article 6, les personnes composant l'équipage et les passagers devront être pourvus des documents exigés par les règlements généraux concernant le trafic entre les deux pays.

Article 8.

Il sera interdit à l'aéronef de porter un appareil de radiocommunication quel qu'il soit sans une licence spéciale délivrée par l'État, dont l'aéronef possède la nationalité. L'usage de ces appareils est soumis au-dessus du territoire de chacun des États Contractants aux prescriptions édictées à cet effet par l'autorité compétente de cet État. En outre, ces appareils ne pourront être employés que par des membres de l'équipage munis d'une licence spéciale délivrée à cet effet par le Gouvernement de leur pays.

Les deux États Contractants se réservent de conclure pour des raisons de sécurité des arrangements relatifs à l'installation obligatoire d'appareils de radiocommunication dans les aéronefs.

Article 9.

Il sera interdit aux aéronefs, à leurs équipages et aux passagers de transporter comme cargaison ou d'autre manière des armes, des munitions, des gaz

wybuchowych, Gołębie pocztowe, aparaty fotograficzne i kinematograficzne nie mogą być przewożone w granicach terytorjum umawiającego się Państwa, którego przynależności statek nie posiada, bez pozwolenia władzy kompetentnej tegoż Państwa.

Artykuł 10.

Statki powietrzne, przewożące pasażerów i towary, winny być zaopatrzone w listę imienną podróży, w wykaz podający rodzaj i ilość towarów, jako też w potrzebne deklaracje celne.

Jeżeli, po przybyciu statku powietrznego, zostanie stwierdzona różnica między wykazem, a towarami przewożonymi, władza celna lotniska przybycia będzie mogła porozumieć się z kompetentną władzą celną drugiego Układającego się Państwa.

Przewóz poczty będzie uregulowany bezpośrednio zapomocą układów specjalnych pomiędzy rządami pocztowymi obydwóch Układających się Państw.

Artykuł 11.

Przy odlocie i przy lądowaniu władze kompetentne każdego z Układających się Państw będą miały prawo we wszystkich wypadkach rewidować statki powietrzne drugiego Państwa i sprawdzać dokumenty i świadectwa przepisane.

Artykuł 12.

Każde z Układających się Państw będzie miało prawo poddać specjalnemu regulaminowi przewóz handlowy osób i towarów ze swego terytorjum i na swoje terytorjum, jako też w granicach swego terytorjum. Przewóz handlowy osób i towarów między dwoma punktami wewnątrz terytorjum Państwa będzie mógł być zastrzeżony dla narodowych statków powietrznych. Na zakładanie określonych dróg powietrznych, jako też na prawo eksploatacji regularnej komunikacji lotniczej ponad terytorjum jednego z Układających się Państw mogą być wydawane specjalne upoważnienia.

Artykuł 13.

Zabrania się wyrzucania ze statku powietrznego w locie innego balastu, prócz drobnego piasku lub wody.

Artykuł 14.

Wylądowywanie lub wyrzucenie w drodze innych przedmiotów oprócz balastu może mieć miejsce tylko za specjalnem upoważnieniem Państwa, na którego terytorjum ma się odbywać wylądowywanie lub wyrzucanie.

Artykuł 15.

Statki powietrzne, należące do jednego z Układających się Państw, ich załogi i pasażerowie, o ile znajdują się na terytorjum drugiego Państwa, będą podlegały zobowiązaniom, wynikającym z prawomocnych w danym Państwie przepisów, dotyczących lotnictwa wogóle, opłat celnych oraz innych poborów, zakazu wwozu i wywozu, przewozu osób i towarów, bezpieczeństwa i porządku publicznego o ile Układ niniejszy nie przewidział innych przepisów. Mają one

asphyxiants ou des explosifs. Le transport de pigeons voyageurs et d'appareils photographiques et cinématographiques dans les limites du territoire de l'État Contractant, dont l'aéroncif ne possède pas la nationalité, ne s'effectuera pas sans une permission de l'autorité compétente de cet État.

Article 10.

Les aéronefs transportant des personnes et des marchandises devront être munis d'une liste nominative des passagers, d'un manifeste indiquant la nature et la quantité des marchandises, ainsi que des déclarations de douane nécessaires.

Si, à l'arrivée de l'aéroncif, il est constaté une différence entre le manifeste et les marchandises transportés, l'autorité douanière de l'aérodrome ou de l'hydroaérodrome d'arrivée pourra se mettre en rapport avec l'autorité douanière compétente dans l'autre État Contractant.

Le transport du courrier postal pourra être réglé directement par des accords spéciaux entre les administrations postales des deux États Contractants.

Article 11.

Au départ et à l'atterrissage les autorités compétentes de chacun des États Contractants auront le droit dans tous les cas de visiter les aéronefs de l'autre État et de vérifier les certificats et les documents prescrits.

Article 12.

Chacun des États Contractants aura le droit de soumettre à des réglementations spéciales le transport commercial de personnes et de marchandises de son territoire et à son territoire, ainsi que dans les limites de son territoire.

Le transport commerciale de personnes et de marchandises entre deux points dans l'intérieur du territoire de l'État pourra être réservé aux aéronefs nationaux.

L'établissement de voies aériennes jalonnées, ainsi que l'exploitation d'un service aérien régulier au-dessus du territoire de l'un des deux États Contractants pourront être soumis à une autorisation spéciale.

Article 13.

Des aéronefs en vol ne sera lancé d'autre lest que du sable fin ou de l'eau.

Article 14.

Les déchargements ou les jets en cours de route autres que ceux du lest n'auront lieu qu'avec une autorisation spéciale de l'État, sur le territoire duquel a lieu le déchargement ou le jet.

Article 15.

Les aéronefs appartenant à l'un des États Contractants, leurs équipages et passagers, lorsqu'ils se trouvent sur le territoire de l'autre État, seront soumis aux obligations résultant des dispositions en vigueur dans l'État en question relativement à la navigation aérienne en général, aux droits de douane et autres droits, interdictions d'exportation et d'importation, transport de personnes et de marchandises, à la sécurité et l'ordre publics, à moins qu'il n'en ait été

podlegać również innym zobowiązaniom, wynikającym z ogólnego ustawodawstwa obowiązującego. Oba Państwa Ukladające się zakomunikują sobie wzajemnie wszelkie ustawy i regulaminy normujące żeglugę powietrzną na ich terytorjum.

Artykuł 16.

Każde z Ukladających się Państw będzie mogło wypowiedzieć niniejszą Konwencję w każdym czasie, za uprzedniem trzymiesięcznym zawiadomieniem.

Poza tem, każde z Ukladających się Państw zastrzeżę sobie prawo wypowiedzenia niniejszej Konwencji z natychmiastowym skutkiem, skoro tylko zostanie ratyfikowana przez obydwa Państwa Międzynarodowa Konwencja, dotycząca żeglugi powietrznej, podpisana w Paryżu 13 października 1919.

Artykuł 17.

Konwencja niniejsza będzie ratyfikowana i dokumenty ratyfikacyjne wymienione będą w Warszawie w terminie jaknajkrótszym. Wejdzie ona w życie w 15-ym dniu po wymianie ratyfikacji.

Na dowód czego odnośni pełnomocnicy podpisali niniejszą Konwencję tymczasową i wycisnęli na niej swe pieczęcie.

Sporządzone w dwóch egzemplarzach w Hadze, 4 listopada 1925.

(—) Stanislas Koźmiński (—) v. Karnebeek
(L. S.) (L. S.)

Zaznajomiwszy się z powyższą Konwencją uznaliśmy i uznajemy ją za słuszną zarówno w całości jak i każde z zawartych w niej postanowień; oświadczamy, że jest przyjęta, ratyfikowana i zatwierdzona i przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 12 października 1926.

L. S. (—) Ignacy Mościcki
Przez Prezydenta Rzeczypospolitej

Prezes Rady Ministrów: (—) J. Piłsudski

Minister Spraw Zagranicznych: (—) August Zaleski

prévu autrement dans cet Accord. Ils y seront soumis encore aux autres obligations résultant de la législation générale en vigueur.

Les deux États Contractants se communiqueront mutuellement tous les lois et règlements régissant la navigation aérienne sur leur territoire.

Article 16.

Chacun des États Contractants pourra dénoncer cette Convention en tout temps avec préavis de trois mois.

En outre, chacun des États Contractants se réserve le droit de dénoncer cette Convention avec effet immédiat de cette dénonciation dès que les deux États auront ratifié la Convention Internationale relative à la navigation aérienne, signée à Paris le 13 octobre 1919.

Article 17.

La présente Convention sera ratifiée et l'échange des instruments de ratification devra avoir lieu à Varsovie aussitôt que possible. Elle entrera en vigueur le quinzième jour après l'échange des ratifications.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention Provisoire et y ont apposé leurs sceaux.

Fait, en double exemplaire, à La Haye, le 4 novembre 1925.

(—) Stanislas Koźmiński (—) v. Karnebeek
(L. S.) (L. S.)

Après avoir vu et examiné ladite Convention, Nous l'avons approuvée et approuvons en toutes et chacune des dispositions qui y sont contenues; déclarons qu'elle est acceptée, ratifiée et confirmée, et promettons qu'elle sera inviolablement observée.

En Foi de Quoi, Nous avons donné les présentes, revêtues du Sceau de la République.

A Varsovie, le 12 Octobre 1926.

L. S. (—) Ignacy Mościcki
Par le Président de la République

Le Président du Conseil des Ministres:
(—) J. Piłsudski

Le Ministre des Affaires Etrangères:
(—) August Zaleski

635.

Oświadczenie rządowe

z dnia 21 października 1926 roku

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji Prowizorycznej pomiędzy Polską a Holandją, dotyczącej żeglugi powietrznej, podpisanej w Hadze dn. 4 listopada 1925 roku.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu art. 17 Konwencji Prowizorycznej pomiędzy Polską a Holandją, dotyczącej żeglugi powietrznej, podpisanej w Hadze dn. 4 listopada 1925 roku, dokumenty ratyfikacyjne Konwencji tej wymienione zostały w Warszawie dn. 18 października 1926 roku i, że Konwencja powyższa uzyskuje moc obowiązującą w dn. 2 listopada 1926 roku.

Minister Spraw Zagranicznych:

August Zaleski